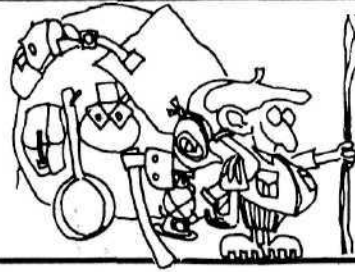

Una cita tradicional

L'Escola d'Estiu

Privada

Un conveni insuficient

ÈPOCA III. NÚMERO 14. JUNY DE 1984

CALLIAGLI
QUADERNS DELS TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ

L'ADMINISTRACIÓ socialista està demostrant una incapacitat per a relacionar-se amb els sindicats que no té res que envejar a la UCD. Els plantejaments són ben clar. Punt primer: els sindicats són unes màquines de crear conflictes de les quals cal desconfiar i tenir en compte en la mesura en què creen o puguen crear conflictes. Punt segon: un sindicat no té credibilitat per la seua representativitat, sinó per la seua docilitat. Punt tres: cal negar la representativitat negant les eleccions sin-

dicals. Punt quatre: negociar és símptoma de debilitat, perquè la tasca legislativa correspon al poder polític i no és qüestió de renunciar dels deu milions de vots. Punt cinc: els sindicats no donen vots en les eleccions generals.

En aquesta situació, no ens pot estranyar ni el que passa en la «taula negociadora del MEC» ni en la «taula sindical» del País Valencià. A Madrid el MEC s'ha negat a continuar «negociant» perquè després de discutir i discutir, els sindicats no li han donat la raó i no volen signar les actes. Per aquest motiu, sols estan disposats a sentar-se amb les organitzacions «que tenguin tendència a firmar (sic)». Evidentment, aquesta postura és aplaudida per FETE-UGT, «tendència inquebrantable», que, a més d'acceptar les raons de l'Administració, proposa que els sindicats sols siguen acceptats en la taula si

porten la seua postura per escrit. La situació restaria així: suponguem que s'està tractant el decret x, suponguem que els sindicats fixen les seues propostes per escrit, suponguem que fan un acte de fe mostrant «tendència» a la signatura, i suponguem que signen. Doncs bé, després de tots aquests supostos, els sindicats signen amb totes les seues conseqüències i l'Administració signa «a expensas de lo que diga la futura ley x, en trámite en el Parlamento», «a expensas de lo que diga el Ministerio de Hacienda», o a despeses del que faça falta. L'Administració mai no es compromet a res, malgrat tenir una majoria absoluta al Parlament. I, damunt, els «malos» de la pel·lícula son els sindicats.

A nivell autonòmic, la situació encara és pitjor: Com el poder en la Conselleria és poc i cal repartir-lo entre molts, qualsevol qüestió, per insignificant que siga, es transforma en «una razón de Estado» i per tant resta innegociable. No és d'estranyar que la majoria de les decisions preses per la Conselleria d'Educació, s'han pres sense tan sols consultar als sindicats i sense haver-se tractat en les taules sindicals.

Aquest curs, els xiquets del País Valencià restaran una setmana més a l'escola que la resta dels de l'Estat espanyol. Es tracta d'una mesura electoralista que va a entorbir unes tasques molt més importants, entre elles, la de fer seriosament la memòria de final de curs. En qualsevol cas, es tracta d'una decisió que res té a veure amb la millora de la qualitat de l'ensenyament i sí en fer concessions a algunes federacions de pares d'alumnes. Les mateixes que disfrutarien veient les hores d'exclusiva transformades en hores de recuperació amb alumnes.

Un any més els treballadors de l'ensenyament tenim una cita amb l'Escola d'Estiu del País Valencià, que en la seua IX edició es desenvoluparà a l'Alt Palància, Castelló, València i Elx, i de les que en aquestes pàgines d'ALL-I-OLI oferim un avanç de programa. Les escoles d'estiu han estat, són i deuen continuar essent el centre més important de reciclatge del professorat. Fem una crida a tots perquè participeu.

L'Administración socialista está demostrando una incapacidad para relacionarse con los sindicatos que nada tiene que envidiar a la de UCD. Los planteamientos son bien claros. Punto primero: los sindicatos son unas máquinas de crear conflictos de las que es necesario desconfiar y tener en cuenta en la medida en que creen o puedan crear conflictos. Punto segundo: un sindicato no tiene credibilidad por su representatividad, sino por su docilidad. Punto tres: Es necesario negar la representatividad negando las elecciones sindicales. Punto cuatro: negociar es síntoma de debilidad, porque las tareas legislativas corresponden al poder político y no es cuestión de renunciar a diez millones de votos. Punto cinco: los sindicatos no dan votos en las elecciones generales.

En esta situación no nos puede extrañar ni lo que pasa en la «mesa negociadora del MEC», ni en la «taula sindical» del País Valencià. En la de Madrid, el ministerio se ha negado a continuar «negociando», porque después de discutir y discutir, los sindicatos no le han dado la razón y se niegan a firmar las actas. Por este motivo, sólo están dispuestos a sentarse con las organizaciones «que tengan tendencia a firmar ("sic")». Evidentemente, esta postura es aplaudida por FETE-UGT, «tendencia inquebrantable», que, además de aceptar las razones del MEC, propone que los sindicatos sólo sean aceptados en la mesa si llevan su postura por escrito. La situación quedaría así: supongamos que se está tratando el decreto «x», supongamos que los sindicatos reflejan su postura por escrito, supongamos que hacen acto de fe mostrando «tendencia» a la firma y supongamos que firman. Pues bien, después de todos estos supuestos, los sindicatos habrán firmado con todas las consecuencias, y la Administración, «a expensas de lo que diga

la futura ley "x" en trámite parlamentario», o a «expensas de lo que diga el Ministerio de Hacienda», o a expensas de lo que haga falta. La Administración nunca se compromete a nada, a pesar de tener una mayoría absoluta en el Parlamento. Y encima, los malos de la película son los sindicatos.

A nivel autonómico, la situación aún es peor: como el poder en la Conselleria es poco y hay que repartirlo entre muchos, cualquier cuestión, por insignificante que sea, se transforma en una «razón de Estado» y, por lo tanto, en innegociable. No es de extrañar que la mayoría de las decisiones tomadas por la Conselleria de Educación se hayan tomado sin consultar a los sindicatos y sin haberse tratado en la «taula».

Este curso, los niños del País Valencià se quedarán una semana más en la escuela que los del resto del Estado español. Se trata de una medida electoralista que va a entorpecer unas tareas mucho más importantes, entre ellas la de realizar seriamente la memoria de final de curso. En cualquier caso, se trata de una decisión que no tiene nada que ver con la mejora de la calidad de la enseñanza, y sí con hacer concesiones a algunas federaciones de padres de alumnos. Las mismas que disfrutarían viendo cómo las horas de dedicación exclusiva se pueden transformar en horas de recuperación con alumnos.

Un año más, los trabajadores de la enseñanza tenemos una cita con las Escoles d'Estiu del País Valencià, que en su IX edició se desarrollarán en el Alto Palancia, Castellón, Valencia y Elx, y de las que desde estas páginas de ALL-I-OLI ofrecemos un avance de programa. Las Escoles d'Estiu han sido, son y deben continuar siendo el centro más importante de reciclaje del profesorado. Hacemos una llamada a todos para que participen.

EDITA:

ste
PAÍS VALENCIÀ
///

Director: Jaume Muñoz

N.º D. L.: 1.454-1981

Gascó Oliag, 8-A, 10. Telèfon: 361 52 16. València

Consell de redacció

Pilar Tormo, Anna Ros, Albert Sansano,
Pere Boluda, Honorat Ros, Gonçal Alcalde.

Imprimeix: Foco-Berthe Cambrils, 8.
Tel. 365 61 00

**VIATJA AMB
NOSALTRES**

**AUTOBUSOS
VIALCO, S.L.**

Colón, 34.

Telèfon 123 06 73

ALCÀSSER
VALÈNCIA

ENOSA

**MEDIOS AUDIOVISUALES
MATERIAL DIDACTICO Y
DE LABORATORIO**

Distribuidor exclusivo para
Castellón, Valencia y Alicante

JOSE M. NAVAS PEREZ

San Marcelino, 3, 1.º, 2.ª
Teléfono 357 30 73

VALENCIA-17

TAULA SINDICAL

ENTRE AMNÈSIES I ELECTORALISMES

La trajectòria de la taula sindical va començar amb l'escepticisme i ha arribat a un notori grau d'inoperància. El STE del PV, CC. OO. i l'ANPE havien signat, abans de l'última reunió, un escrit fixant unes condicions mínimes sense les quals valoraven que la seua presència en la taula sindical no tenia sentit. En aquesta situació l'Administració s'ha compromés a convocar una reunió extraordinària, per al proper dia 18 de juny, per a tractar de donar operativitat. Era la decisió més raonable que es podia prendre després de comprovar com els ordres del dia elaborats per l'Administració no l'havien satisfet els sindicats; que alguns punts han estat intel·ligibles en la seua redacció; que s'ha obligat als sindicats a improvisar, restant profunditat als temes tractats; que les actes han tingut una avaluació conflictiva; que acords que els sindicats consideraven fermes, no han aparegut a les actes ni han estat assumits per l'Administració... Després d'un curs, el rotatge de la taula cal donar-lo per conclòs. A partir d'ara sols resta veure realment fins a on vol arribar l'Administració i fins quin punt els sindicats estan disposats a seguir-li el joc.

PROFESSORAT D'EDUCACIÓ ESPECIAL

Dins de les nombroses esmenes a l'acta anterior —el STE del PV en va presentar cinc—, estava la d'exigir que constara en acta l'acord de què els professors de valencià i educació especial cobrarien l'estiu. Aquesta exigència ja s'havia fet en la reunió anterior i no venia convenientment rectificada. L'Administració no va voler reconèixer aquest acord que, per altra banda, tan bé recordaven els sindicats. Dóna la casualitat que la Direcció General d'EGB sí que ho havia reconegut prèviament davant de pràcticament tot el col·lectiu de professors d'educació especial, estant presents representants del STE del PV i CC. OO. L'acord sí que es mantenia per als professors de valencià.

EL CALENDARI ESCOLAR, ELS SINDICATS DE CLASSE I LA PRODUCTIVITAT INDUSTRIAL

El primer punt de l'ordre del dia era el calendari escolar per al curs escolar 84-85. Sembla que la Conselleria havia oblidat que primer calia parlar del 83-84, sobre l'acabament del qual s'havia enviat una circular de la qual els sindicats van tenir coneixement a través dels centres.

La postura de l'Administració, que també val per a enguany, és que treballem més que ahir i menys que demà. Per a aproximar-se a aquest objectiu, es proposa a EGB: que els xiquets entren ja el dia 10 de setembre, que fins al 28 de juny permanesquen en l'escola i que ens plantejem la conveniència de substituir la jornada única de setembre i juny per la partida, tal i com es dóna la resta del curs.

El debat sobre aquest punt va oscil·lar entre la tensió i l'al·luciniació. Es va parlar per part de l'Administració del deure social de l'escola de mantenir els xiquets als centres perquè els pares treballen, de la diferència entre el calendari labo-

ral dels treballadors i el nostre, de la productivitat en pla industrial, de la necessitat de què els «sindicats de classe» compartiren els seus punts de vista... En una paraula, es va dir: tot el que una discussió de perruqueria pot donar de sí. D'una altra manera, l'aspecte electoral de la qüestió.

La postura dels sindicats va ser unànime: no podem acceptar ni una hora més de treball sense cap tipus de contrapartida, la qualitat de l'ensen-

yament no va a millorar augmentant les hores de permanència amb xiquets a costa de les de permanència sense alumnes, la jornada única de juny i setembre no és una gràcia de l'Administració, sinó una exigència meteorològica, l'Administració ha triat la solució més fàcil, barata i faltejadora d'abordar les deficiències del sistema escolar... En una paraula, tot allò que els representants de la Conselleria sabien tan bé com nosaltres.

Evidentment, no es va arribar a cap acord, però l'Administració va quedar advertida de que anavem a potenciar si era necessari una mobilització. Les exigències electorals, ja se sap també, comencen afegint tres dies al calendari i acaben posant xiquets fins i tot en l'exclusiva. També es va fixar data per a una taula sectorial per a tractar el contingut de la circular de principi de curs.

ORDRE DE PRIORITATS EN L'ADJUDICACIÓ DE DESTINS

La Conselleria ens va informar dels criteris que pensava seguir per al proper curs. El STE del PV no va voler pronunciar-se, ja que es considerava que una informació verbal en un tema tan important no era suficient per a posicionar-se, insistint en la conveniència de què aquests tipus d'informació foren coneguts prèviament a la reunió. La informació que se'ns donà i sobre la que cap sindicat es va pronunciar, va ser:

- Per a cobrir vacants:
 - Provisionals consorts.
 - Procedents d'escoles suprimides o clausurades.
 - Propietaris provisionals amb serveis en la província no destinats definitivament.
 - Reingresats.
 - Oposicions restringides del 83 (com a interins).
 - Accés directe 9.ª promoció del pla experimental de 1971 (com a interins).
 - Torn lliure del 83 (com a interins).
 - Reserva 4/83, oposicions 84 (que treballaven en el 83).
 - Accés directe 10.ª promoció pla experimental 1971.
 - Torn lliure 84.
 - Interins i contractats amb serveis en el 83-84 no inclosos en apartats anteriors.
- Per a realitzar substitucions:
 - Interins i contractats de la província en el 83-84 amb oposicions.
 - Interins i contractats a nivell de País Valencià en el 83-84 amb oposicions.
 - Interins i contractats sense oposicions. A nivell de País Valencià.
 - Accés directe 10.ª promoció. Torn lliure 84 de la província.

REQUISITS QUE ELS SINDICATS SOTASIGNANTS EXIGEIXEN DE LA TÀULA SINDICAL PERQUÈ AQUESTA SIGA OPERATIVA

Els sindicats sotasignants consideren que la taula sindical durant aquest curs no ha tingut el funcionament que seria necessari per a poder considerarla com a veritable taula de negociació. Per això exigim que es prenguen les següents mesures sense les quals considerem que la nostra presència en la taula no té sentit:

- L'ordre del dia es deu fer per acord entre els sindicats i l'Administració i no de forma unilateral com s'ha vingut fent. Per a la qual cosa, considerem indispensable una reunió prèvia a la taula amb el cap de servei de coordinació i relacions institucionals.
- Cal establir un mecanisme d'aprovació de les actes. La nostra proposta és que les actes s'aproven al final de cada reunió (almenys els acords).
- Cal garantir la publicitat de les actes de manera que arriben a tots els centres.
- Cal assegurar que els acords són vinculants per ambdues parts.
- És indispensable l'existència de taules sectorials per a agilitzar la taula. Aquesta mancança ha estat especialment greu al sector d'EGB.
- És necessari que la duració de les sessions de la taula s'adapten al temps indispensable per a tractar tots els temes de l'ordre del dia, no descartant la possibilitat de què aquesta es pugui realitzar en dies consecutius.

València, 25 de maig de 1984.

ACCIÓ SINDICAL

— Accés directe 10.ª promoció. Torn lliure 84 del País Valencià.

El personal contractat per a substitucions ho serà el temps indispensable i seran o no contractat de nou segons les necessitats. Sobre aquest punt, el STE del PV va manifestar la seua protesta per a considerar que no s'acomplien els acords d'estabilitat segons els quals l'Administració es comprometia a donar treball durant almenys dos anys més als que estaven treballant i per un període de temps almenys igual al de l'any anterior.

PROFESSORS DE VALÈNCIA

Se confirmarà a tot el professorat de valencià en el mateix lloc que en el curs 83-84 des de l'1 de setembre. No hi haurà augment de contingent.

ELECCIONS DE DIRECTORS

El STE del PV va manifestar la seua proposta perquè aquest punt es posara en l'ordre del dia una vegada enviada als centres la circular que regulava la seua elecció. L'Administració es va justificar dient que informalment els sindicats ja havien dit les seues propostes, algunes de les quals, com la del STE del PV havien sortit en comunicats de premsa. No se va entrar en detalls perquè ens van insistir en què es volia donar el màxim d'autonomia als centres i que qualsevol interpretació no contradictòria de la circular anava a ser acceptada. El risc, com sempre, pot ser que l'autonomia dels centres es transforme en autonomia de la inspecció tècnica.

CALENDARIO Y AFINES EN ENSEÑANZAS MEDIAS

Como en la mesa sindical no hay nada que negociar, está visto que la Conselleria nos llama a los sindicatos, para contarnos chistes, para tomarnos el pelo y para darnos clases de sindicalismo. Empecemos por los chistes —que, además, son malos—. Como, por ejemplo, el del calendario escolar para el próximo curso. Hace tiempo que los distintos sindicatos hablamos considerado la propuesta de la Administración en el sentido de adelantar una semana el comienzo del curso. El STE-PV estaba de acuerdo con tal de que esta medida no acarreará problemas administrativos en los centros, de que el día 24 de septiembre estuviera todo el profesorado, de que se consultara a los claustros y, sobre todo, de que esa semana se recuperase posteriormente, bien en febrero o bien cogiendo fines de semana largos —viernes, sábado y domingo— después de las evaluaciones. Parecía que se había llegado a un previo acuerdo con la Conselleria cuando en la mesa sindical apareció en la manga de la Administración la carta marcada: se empezaría el 24 de septiembre, pero allí —excepto los sindicatos— nadie había oído hablar nunca de recuperar esa semana. ¿Chiste o tomadura de pelo? Pero la cosa no quedó ahí, porque, al oír que los sindicatos no estábamos dispuestos a dar ni un segundo más de clase en las circunstancias actuales y sin contrapartidas que lleven a una mejora de la enseñanza, hubo más de una rasgadura de vestiduras al no entender cómo unos sindicatos de clase —cómo es posible que se les haya olvidado ya en tan poco tiempo lo que es un sindicato de clase?— podían estar en contra de una medida que iba a dignificar nuestra profesión. Evidentemente que el STE-PV quiere dignificar la profesión, lo único que pasa es que para el STE-PV el adelantar el calendario es el último de los problemas que tiene dicha dignificación. Es como empezar la casa por el tejado. Se ve que para la Administración el estar más días y más horas en el centro es la puerta abierta que va a permitir solucionar todos los demás problemas. Y si, además, esa solución no cuesta dinero, puede ser utilizada demagógicamente ante la opinión pública, es sencilla de aplicar y además no sirve para nada —como se ha demostrado ya con otros funcionarios—, pues mejor que mejor. En cualquier caso todo se reduce a un juego de refranes —jera lo único que nos faltaba!—, frente a aquel que viene a decir que si no te gusta el arroz con leche, pues te doy plato y medio, aquel otro de del más, el menos. Porque, en definitiva, lo que pretendían es que los sindicatos informáramos y convenciéramos —que para algo somos sindicatos de clase— a los enseñantes de que además de tener cuarenta alumnos por aula o seis grupos de alumnos o afines o la posibilidad de desplazarse, vaya usted a saber dónde, al finalizar el curso, tener que preparar una oposición, estar treinta horas semanales en el centro, estar en un centro tercermundista, etcétera, además —y para dignificar la enseñanza— tendríamos que volvernos marxistas y empezar el curso lo antes posible y terminarlo lo más tarde posible. Todos los problemas de siempre, pero ahora a «disfrutarlos más tiempo». Lo dicho: un chiste malo, una tomadura de pelo y amnesia sindical.

¿Y las afines? Bueno... como no es tan grave, pues se solucionó en menos tiempo. Que si cueste mucho dinero, que se hará todo lo posible para que no se dé más de una asignatura afín, que se cuidarán los bloques de asignaturas en la subasta..., lo de siempre.

(N. B. Cuando el STE-PV dijo que no aceptaría ni ahora ni nunca ningún tipo de asignatura afín, no se le dijo nada de sindicato de clase, simplemente se le recordó su inflexibilidad respecto al tema.)

NOTA PER ALS AFILIATS

Per raons de mecanització, els rebuts del primer semestre que se tenien que cobrar al mes de gener, s'han passat a cobrament en abril i maig. Per tal d'evitar que s'ajunten els rebuts del primer i segon semestre, el proper s'enviarà al mes de setembre.

Sec retaria d'Organització i Finances

ENSENYAMENT PRIVAT

CONTINUAR LA LLUITA

La vaga de principis de maig i el posterior trencament de la plataforma unitària per part de la FETE i dels sindicats grocs (l'aliança de la FETE i la dreta reaccionària, podríem dir, parafraçant declaracions que han fet dirigents de la FETE en la vaga d'estatut), en són els trets més característics de la lluita sindical d'aquest curs.

Del primer, cal reafirmar-se en la valoració positiva que em fet des d'aquestes pàgines: va suposar una resposta ampla i unitària a les provocacions de la patronal; va situar a aquesta en el lloc que el correspon, enfrontada clarament als interessos dels treballadors; va trencar la passivitat, demostrant que era possible lluitar i, a més a més, guanyar. Tot això resta per damunt de l'actitud gens conseqüent de la FETE, que en aquest cas pareix que ha volgut jugar el paper de FSIE i FESITE, i ens fa afirmar que, malgrat tot, els treballadors hem eixit afortallits de la lluita.

N'hi han uns objectius, a curt i mitg terme, que hem de plantejar-nos: per una banda, aconseguir l'aplicació del conveni, evitant, com ha passat en aquest curs, que els augments no es paguen fins a desembre, i d'altres irregularitats a les que estem acostumats. Cal també plantejar-se seriosament l'objectiu d'aconseguir un conveni d'àmbit del País Valencià, amb una idea molt clara d'evitar trencar el caràcter unitari del conveni; i reivindicant uns augments unificats per a tots els sectors. Per altra banda, aquest és el moment d'incidir en el desenvolupament de la LODE, exigint que el sistema de concerts siga un pas endavant en l'equiparació dels centres públics i concertats, i en l'equiparació dels treballadors de l'ensenyament privat amb els del públic.

Per a tot això, i la vaga ha sigut una mostra, és necessari un esforç seriós de participació dels treballadors i aconseguir una nova majoria per a les nostres alternatives. Cal, com ja ho han fet alguns centres en aquest mes de maig, triar representants sindicals en els llocs on no n'hi ha, recolzant l'opció que ha demostrat defensar realment els interessos dels treballadors, és a dir: la UTEP.

Per a nosaltres, aquest és un moment en el que la UTEP pot jugar un paper prou important per a aconseguir els objectius abans esmentats.

Una primera condició és la participació activa dels treballadors que s'han sentit identificats amb aquesta opció. Una segona és evitar les divisions i desconfiances entre les forces

IV CONVENIO DE E. PRIVADA

En espera de que aparezca en el BOE el IV Convenio de Enseñanza Privada, adelantamos las tablas salariales en pesetas brutas mensuales, comparándolas con las del III Convenio:

	IV Convenio		III Convenio	
	Total	Trienio	Total	Trienio
<i>Preescolar (no integrado)</i> (De 1-1-84 a 31-12-84)				
Profesor titular	69.715	2.646	63.959	2.473
<i>Preescolar (integrado)</i> (De 1-1-84 al 31-8-84)				
Profesor Titular	74.064	2.646	67.949	2.473
(A partir del 1-9-84)				
Profesor Titular	76.103	2.646	67.949	2.473
<i>E.G.B.</i>				
Profesor Titular	76.103	2.646	67.949	2.473
<i>BUP</i>				
Profesor Titular	80.246	3.319	71.648	3.102
<i>FPI</i>				
Profesor Titular	74.064	2.547	67.949	2.473
<i>FPII</i> (De 1-1-84 al 30-9-84)				
Profesor Titular	71.648	3.102	71.648	3.102
(Desde 1-10-84)				
Profesor Titular	78.096	3.195	71.648	3.102
<i>Personal no docente</i>				
Jefe de Administración o secretaria	62.099	2.524	56.972	2.359
Conserje o gobernante/a	52.289	2.131	47.972	1.992
Celador, portero, ordenanza, etc.	45.614	2.131	41.848	1.992
Guarda o sereno	47.671	2.131	40.065	1.992

Nota: Atrasos por el 3%: 10.192.

SEC TOR EGB

JORNADA I PLANTILLES

sindicals i els treballadors presents. Deixar en segon pla a la UTEP i intentar a nivell central un protagonisme de CCOO en la vaga, afavorit per l'obsessió de FETE d'atribuir qualsevol mobilització on ells no estiguen al «sindicat comunista, que vol desestabilitzar el Govern», és un fet que pot entrebancar les relacions UCSTE-CCOO i el futur de la UTEP, i que cal evitar.

Respecte al conveni signat, cada dia que passa queda més clara la claudicació que va suposar la signatura. A més a més, el Govern pareix que ha volgut llevar-li a la patronal el disgust de la vaga, oferint-li una normativa i mòduls de subvenció dels qui, si continuen queixant-se, i ho faran, ja és per vicí.

A la revista del MEC «Comunidad Escolar», a la que pareix que les directrius pro FETE, que té des del seu naixement, el fa confondre l'objectivitat amb no distingir el blanc del negre, n'hi ha a l'últim número un article que explica molt bé les «millores» del conveni. Així, junt amb els dos dies de més de vacances per al personal no docent, únic avanç real, parla de: a) que s'han conseguit 40 hores per als no docents, com si no existís una norma de jornada setmanal màxima de quaranta hores; b) que els cinc dies extra de vacances als centres subvencionats, si estan d'acord empresaris i treballadors, podran ser seguits, i c) que per als no subvencionats seran preferiblement en estiu. Després de veure tot això, als companys que ja els han descomtat diners per la vaga, ja no els sorprèn llegir que «la central socialista valora positivament la promesa patronal de no efectuar represalies, no descontar haberes per los días de huelga y abonar los atrasos de EGB». Confiam patronal i FETE no hi hagen creat un sistema selectiu de descompte d'havers. I també recordar que lo dels retards d'EGB no és una promesa, sinó una reivindicació que hem aconseguit amb la nostra lluita.

La normativa de subvencions d'EGB del MEC (encara no ha aparegut la de la Conselleria, però serà pràcticament idèntica) presenta algunes novetats: existència de dos tipus de subvenció a partir de setembre: A i B, malgrat que deixa l'opció de la modalitat C per a un curs, improrrogable (A és subvenció al 100%; B, al 85'83, i C, al 72'05); subvenció solament a EGB (excepció d'unitats vacants de patronat); exigència d'uns requisits mínims de nombre mínim d'unitats i cursos (després es diu que per necessitats d'escolarització s'acceptaran centres que no compleixen eixos requisits); acceptació de que les subvencions per a substitucions puguin passar a despeses de funcionament, etc. En FP destaca el canvi de subvenció per alumne a subvenció per mòduls, a partir d'octubre; també s'exigeixen unes condicions mínimes de nombre d'unitats i cursos, però, com a l'EGB, es planteja que queda condicionat a les necessitats d'escolarització.

En el quadre següent comparem el mòdul de l'any 83, tercer trimestre, amb el de l'any 84.

Mòdul A 83

Sou	1.049.812
Antigüetat	114.623
Seg. Soc.	395.906
Subst. un mes i Seg. Soc.	93.785
Total personal	1.654.126
Despeses func.	62.210
Total	1.716.336

Mòdul A 84

Sou	1.141.545
Antigüetat	119.070
Seg. Soc.	400.876
Subst. un mes i Seg. Soc.	93.785
Total personal	1.661.491
Despeses func.	169.937
Total	1.866.070

Els acords a què s'ha arribat en la Taula Intersindical de «negociacions» amb el MEC sobre jornada i plantilles, no responen ni entren a plantejar els problemes de fons de l'ensenyament. Evidentment tenen aspectes positius, com ara l'augment de plantilla en els centres d'EGB, el establir uns plaços per a posar-lo en marxa... Ara bé, el plantejament global d'ambdós decrets tracta d'abordar el problema de la qualitat de l'ensenyament lligant eficàcia a titulació, a especialització; lligant el fracàs escolar a la formació del professorat de manera que desvia l'atenció de les causes reals, en algunes de les quals l'Administració té bona part de responsabilitat, com ara totes aquelles que fan referència a les condicions de treball (nombre de xiquets per aula, material didàctic...) i, sobretot, les que es refereixen a l'organització dels centres, al qüestionament dels programes i de la metodologia.

En aquesta línia es trobem amb un decret de plantilles que fa de l'especialització el seu eix fonamental, quan aquest plantejament està almenys qüestionat per amplex sectors d'ensenyants progressistes que comencen a treballar experimentant les especialitzacions no per matèries, sinó per grans àrees en el cicle superior. Aquest afany de titulació i especialitat es contradiu amb un dels apartats pel qual tots els directors del cos de directors se'ls considera capacitats per a qualsevol especialitat.

Encara en el decret de plantilles esmentat no fa atenció a d'altres aspectes que considerem importants:

— No s'ha parlat de canviar la «ratio» d'alumnes/professor, qüestió fonamental en l'assumpte del fracàs escolar i que el MEC sols accedeix a posar-hi una referència en el preàmbul, mentre les circulars dels serveis territorials enviades als centres, continuen parlant de arribar, si cal, als quaranta per aula.

— No s'ha parlat de res tampoc d'un gabinet d'orientació i psicopedagògic, almenys als centres grans, que podria atendre els problemes que sorgeixen al llarg de tota l'escolarització.

— D'una manera triomfalista apareix el mestre d'educació física per a tota l'EGB, contradient totes les experiències globalitzadores al cicle inicial i mitjà i a la concepció d'una expressió dinàmica interrelacionada en totes les àrees d'expressió.

— També trobem a faltar els especialistes de música i pretecnologia, que es contemplaran en tot cas com a equips comarcals i que, evidentment, no cobriran tot el treball que caldria.

— Un aspecte que ens sembla important és el fet que no es contemple la necessitat de personal administratiu que cobreixi les tasques burocràtiques del centre; aquestes sembla que han de continuar fent-les els càrrecs unipersonals; en particular, el director utilitza moltes hores, cosa que l'impedeix dedicar-se al treball de coordinació pedagògica i general del centre. Lligat amb la manca de personal administratiu, apareix un altre punt de crítica al decret de Jornada, i és el que fa referència al nombre d'hores que liura un director; ens semblen del tot insuficients i reforcen la imatge del director com a executor de tasques immediates, encomanades per l'Administració, com a controlador, cap de personal, que rebutgem, i no la de coordinador i animador del centre, que defensem. Pensem que la funció directiva deu ser reforçada amb més hores lliures, de les quals es done compte al claustre, i no poques hores recompenades a nivell econòmic de manera que es reforça la jerarquització dels centres.

— Altres dels punts del decret de Jornada que ens sembla rebutjable, és com s'ha solucionat el problema de les substitucions. És absolutament inadmissible que un centre que té la plantilla justa i amb un treball molt concret, cadascun dels seus elements tinga que atendre a les substitucions dels companys que no estan per enfermetat o qualsevol altra causa justificada. Què vol dir això? Que els xiquets han de repartir-se en les classes d'altres companys o que un mestre atindrà a l'hora a dues classes? Això ja ho deien les altres administracions (encara que nosaltres no ho acatàvem), però no es van atrevir a posar-ho en un decret de jornada.

El més greu del decret de jornada, però, és que no concreta la jornada, ja que aquesta vindrà determinada per la Llei de la Funció Pública. En aquest sentit, és clar que signar l'acord amb el ministeri hauria suposat donar «carta blanca» al MEC, el qual a res es compromet.

Finalment, aquí els punts fonamentals de crítica a uns decrets que ens sembla que no responen a un plantejament seriós dels problemes de l'ensenyament i que no enfronten el problema del fracàs escolar i la qualitat d'aquest ensenyament.

Hi ha, però, algun aspecte —que no deixa de ser una bona intenció— que ens sembla interessant i que caldria que es concretara i es desenvolupara; ens referim a la possibilitat de jornada continuada, no tan sols per als centres en què així ho exigeixca el nombre de matrícula, sinó per a tots aquells que ho demanen dintre d'un projecte de centre obert a l'entorn, amb horari de centre a més de l'horari estricte tant escolar, amb activitats complementàries, tant per als xiquets com per als mestres i al barri en general.

LA SEGURIDAD SOCIAL
QUE NOS VIENE

ENVEJECER EMPOBRECIENTOSE

Los funcionarios venimos reclamando una nueva Ley de Seguridad Social, cuyo compromiso se recogió en los Presupuestos del Estado para 1981, como compensación demagógica —pues no se ha avanzado en ella— a los daños de la Adicional Quinta, igualmente marcada en ellos.

La Adicional Quinta siguió adelante a pesar de la protesta de los funcionarios, generada en torno a la comisión contra la citada adicional. Y si hoy una preocupación de los afectados y del conjunto es la de remediar la injusticia logrando una jubilación justa, parece conveniente reflexionar sobre las posiciones del Gobierno ante la reforma de las pensiones de la Seguridad Social, dado que pueden ser la pauta el día que se acometa el mismo tema en el ámbito de la función pública.

El secretario general de la Seguridad Social, señor García de Blas, manifestó que el Gobierno está estudiando un proyecto de futura Ley de Pensiones, que entraría en vigor en 1985, según la cual las pensiones de la Seguridad Social se reducirían de cerca del 90% a un 65% del salario del trabajador en activo.

El argumento de la Administración se basa en que el Estado no puede soportar la carga que representa el actual porcentaje, pues hay un crecimiento excesivo de este capítulo del presupuesto, dado que las personas que fallecen suelen ser las de pensiones más bajas, mientras que, anualmente, se añaden 200.000 nuevas pensiones más elevadas. Este año creció este capítulo de los presupuestos en un 17'5%, mientras que la revalorización media de lo que

perciben los jubilados apenas alcanzará el 9%.

Estas tesis de reducir las pensiones de la Seguridad Social no son nuevas. La CEOE las expresó en un documento de 1980 y las mantuvo en la reunión tripartita —acordada en el ANE— entre el Gobierno, la CEOE y los sindicatos firmantes. En esta ocasión no hubo acuerdos, porque los sindicatos se opusieron a la reforma estructural defendida por la patronal, y el Gobierno de la UCD no se atrevió a dar un paso antisocial cuando se avecinaban las elecciones.

Ahora el Gobierno va a abordar la reforma de las pensiones dejándolas aproximadamente en un 65% del salario del trabajador en activo. El resto, hasta el 100%, lo podrá cubrir cada trabajador cotizando a fondos para pensiones, donde jugarán un papel destacado las empresas privadas, tal como vienen reivindicando la CEOE, las compañías de seguros y otras instituciones de inversión colectiva.

Tras esta descripción somera y necesaria de las líneas generales del problema pasamos a la valoración, desde el punto de vista de los profesionales y trabajadoras en general.

Los sindicatos en su día contrapusieron a los argumentos de la CEOE el hecho de que en España los gastos de protección social suponen un porcentaje del PIB (16%) inferior a la media de la OCDE (25%), según datos de esta última para 1979, lo cual relativiza las preocupaciones de la actual Administración.

¿Por qué hay interés en copiar el sistema mixto de otros países —sistema que se basa en una tradición distinta de la nuestra— cuando España aún no ha suscrito el convenio 102 de la O. I. T.

de 1952, que marca los mínimos que debe cubrir la Seguridad Social?

¿Por qué no se avanza en cubrir esos mínimos: protección a las enfermedades mentales, asistencia odontológica completa, hospitalización extraquirúrgica sin limitaciones, gratuidad de los medicamentos, subsidio de desempleo sin limitación, normativa de actualización automática de las pensiones, flexibilidad para tener derecho a las pensiones...?

¿Por qué el Parlamento introdujo la Adicional Quinta, desvirtuando el papel de las mutualidades, cuando ahora todos los trabajadores que quieran tener una jubilación digna habrán de cotizar a mutualidades privadas?

¿Cómo podrán sobrevivir los que se jubilen durante los años inmediatamente posteriores a la entrada en vigor de la ley que proyecta el Gobierno, dado que no habrán podido cotizar a ninguna mutualidad?

Parece cuando menos alegre, si no irresponsable, adelantar estas noticias que van a afectar a los jubilados sin concretar medidas compensatorias.

Parece que se aleje de nosotros aquella idea de una jubilación segura.

Los funcionarios nos guiamos por otro régimen diferente, pero hay un refrán que dice: «cuando las barbas de tu vecino veas pelar...». Hay que estar atentos a esta problemática e impulsar una reforma justa de la Seguridad Social.

Lucio Benito y Manoli Fernández

1984 Llibres Valencians

El poema de la Llotja	300
Antologia de poesia mediterrània	550
Ferrocarriles y capitalismo en el PV.1843-1879	1.000
La arquitectura del eclecticismo en Valencia	1.400
La república de les lletres	1.300
El llibre de la ciutat	500
Profesores y estudiantes en la época romántica	600
Vientos contrarios (Autobiografía de J. Cano Coloma)	300

DE VENDA A LES LLIBRERIES

EL DESARROLLO LEGISLATIVO DE LA LODE

LOS CENTROS CONCERTADOS

Por lo que respecta a los centros concertados, el artículo 47 hace entrever que la Administración tendrá que determinar unas normas básicas a que deben someterse los centros privados que aspiran a someterse a los fondos públicos.

Estas normas básicas, tal como prevén los siguientes artículos de la LODE, habrán de incluir los derechos, obligaciones, duración y fórmulas para la prórroga del concierto (artículo 48.1), la determinación de las preferencias para acceder al concierto, y, en concreto, cómo se determinará ésta para las cooperativas (48.3).

También del artículo 49 se desprende la importancia que deberán tener los presupuestos generales del Estado y de las comunidades autónomas para el desarrollo de la LODE. Desde estas páginas, y desde los órganos del STE-PV, hemos venido haciendo una llamada a los trabajadores de la enseñanza para que centren su atención sobre este momento tan crucial. En efecto, los presupuestos determinarán qué parte de los presupuestos de educación van a parar a financiar los centros concertados. Determinarán, asimismo, el módulo por unidad educativa, así como dice el artículo 49.2, deberán diferenciar la partida destinada a salario del personal docente y los gastos derivados del mismo, dependiendo, pues, de este modo la voluntad de ir acercando su retribución a la del profesorado estatal. Los

convenios poco podrán hacer a partir de este momento, pues el 49.6 indica que la Administración no asumirá las cantidades derivadas de dicho procedimiento.

No sabemos cómo reglamentará la Admi-

nistración el procedimiento para autorizar el cobro de actividades extraescolares, comedor, transporte, etcétera, en los centros concertados. Nos imaginamos que una orden de la Conselleria establecerá el procedimiento y los plazos, así como esperamos unos topes y unas garantías para evitar este apartado, por donde pueden aparecer las discriminaciones y abusos en los centros concertados.

También, el mismo procedimiento de orden de la Conselleria imaginamos regulará el procedimiento y los plazos para la definición del carácter propio de los centros (artículo 52 y su equivalente 22 de los centros públicos), la reglamentación y baremo para la admisión de alumnos (artículo 20 y 53), así como sobre la normativa para la constitución de los órganos de gobierno y su renovación.

Una duda importante: ¿Cómo se desarrollará el artículo 61? ¿Cómo se regulará el procedimiento para constituir la comisión de conciliación, que, según el artículo 61 se debe formar cuando existan discrepancias entre el titular y el Consejo Escolar o incumplimiento grave de las obligaciones del concierto? No olvidemos que de ello depende en buena medida uno de los que podrían ser considerados como avances de la LODE, el control del centro y el de los despidos improcedentes.

RESOLUCION DE 30 DE MAYO DE 1984 POR LA QUE SE HACEN PUBLICAS LAS PLAZAS VACANTES EN LOS COLEGIOS DE PRACTICAS ANEJOS A LAS ESCUELAS UNIVERSITARIAS DE FORMACION DEL PROFESORADO DE EDUCACION GENERAL BASICA

De acuerdo con lo dispuesto en el artículo 5 de la Orden de 27 de abril de 1984, por la que se regula transitoriamente el sistema de provisión de

vacantes de profesorado en los colegios de prácticas de la Comunidad Valenciana.
He resuelto:

Artículo 1. Convocar las vacantes existentes en las citadas escuelas para su provisión, de acuerdo con las condiciones establecidas en la Orden de 27 de abril de 1984, cuya relación figura en el anexo I.

Artículo 2. Las vacantes convocadas que no se provean por este concurso, y aquellas otras que se produzcan desde la publicación de esta resolución hasta el 31 de agosto del año en curso, se cubrirán preceptivamente en el primer acto administrativo de provisión a realizar en el mes de septiembre.

Dichas vacantes se adjudicarán a los profesores a quienes corresponda por su número de orden en las listas públicas, teniendo en cuenta al mismo tiempo las características propias de cada vacante.

Las vacantes que pueden producirse durante el curso 1984/1985 se proveerán en su momento por los profesores a quienes corresponda, según la norma antes citada.

Artículo 3. Con la inserción de la presente resolución en el tablón de anuncios de los Servicios Territoriales de Educación se abre el plazo de presentación de solicitudes a que se refiere el artículo 5 de la Orden de 27 de abril de 1984.

Valencia, 30 de mayo de 1984.

El director general

ANEXO I

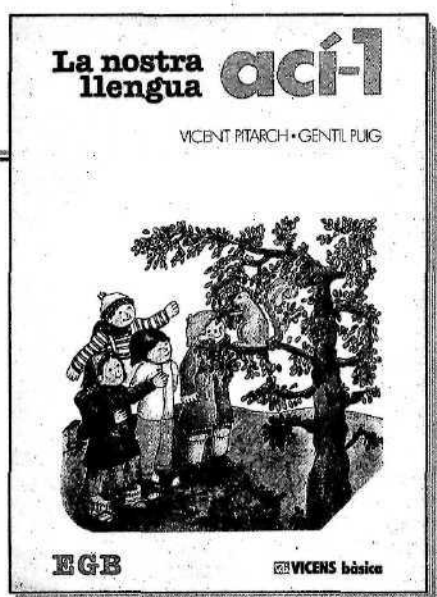
Plazas vacantes en los colegios de prácticas anejos a las escuelas universitarias de formación del profesorado de EGB en la Comunidad Valenciana.

ESCUELA	LOCALIDAD	VACANTES							
		Prescolar	Ciclo inicial	1ª Etapa		2ª Etapa		Educación Física	Educación Especial
				Ciclo medio	Inglés	Francés	Matemáticas/Nat. Sociales		
C.P. de PRACTICAS	ALICANTE	3	3	5	3		3	1	
C.P. de PRACTICAS	CASTELLON	2	6	4	2		1	1	
C.P. de PRACTICAS I	VALENCIA	1	3	3			1	1	1
C.P. de PRACTICAS II	VALENCIA	3	1	3		1			1 1

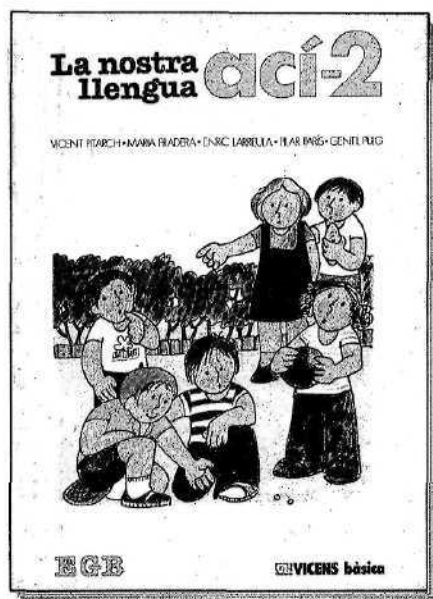
**CURS DE LLENGUA
PER A LA COMUNITAT VALENCIANA**

La nostra llengua ací

VICENT PITARCH • GENTIL PUIG • MARIA FRADERA • ENRIC LARREULA • PILAR PARIS

Libres autoritzats per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana, amb data 9.3.1984

la nostra llengua
ací-1

VICENT PITARCH • GENTIL PUIG

la nostra llengua
ací-2

VICENT PITARCH • MARIA FRADERA • ENRIC LARREULA •
PILAR PARIS • GENTIL PUIG

LA NOSTRA LLENGUA ACÍ 1 i 2 són dos textos adreçats al primer i segon curs d'EGB. Amb un plantejament fonètic, s'hi ha construït un mètode que integra la parla de cada alumne, el seu enriquiment expressiu i l'aprenentatge d'una ortografia unificada. L'expressió oral i l'escriptura es treballen a partir d'una temàtica quotidiana que motiva adequadament els xiquets d'aquestes edats. Tot un seguit d'activitats pràctiques acompanyen cada unitat.

VICENS bàsica
plena dedicació a l'ensenyament

Polígono Bobalar. C. San Martín, 31 • Tel. 150 64 12 • Alaquàs (València)

CASTELLÓ, ALT PALANCA,
VALENCIA I ELX

IX ESCOLA D'ESTIU DEL PAÍS VALENCIA

Del 2 al 14 de juliol de 1984 celebrem, al Saler (l'Horta), la IX Escola d'Estiu del País Valencià. Amb aquesta són ja nou les edicions de l'Escola d'Estiu al nostre País Valencià, que, amb les seues lògiques evolucions i adaptacions a les circumstàncies socio-polítiques de cada moment, representen un bagatge històric important com a marc fonamental d'on han anat eixint les alternatives educatives, per tal de construir l'escola pública i popular valenciana.

Tot i reconeixent els importants avanços produïts en aquest camí, principalment la incorporació del valencià a l'escola, reivindicació fonamental des de la I Escola (encara que s'haja fet amb una sèrie de deficiències greus), sembla que encara estem lluny d'haver fet realitat aquest projecte. El moment d'iniciar aquesta escola creguem que és l'apropiat per a reafirmar la validesa i sentit actual del nostre objectiu, així com per a proposar-nos donar-li el contingut pedagògic i social que la situació actual requereix.

L'Escola d'Estiu del País Valencià (aquest any per primera vegada en quatre seus: Elx, el Saler, Segorb i Castelló), es proposa continuar sent bàsicament el lloc d'encontre i intercanvi d'experiències de persones que volen disfrutar aprenent, ensenyant, debatint tot tipus de temes i en especial els educatius, investigant i, clar, cercant a través de la diversió una escola més divertida. I que tot això tinga una projecció a la resta de persones implicades en l'educació i a la societat en general, potenciant la tasca al llarg del curs.

En l'Escola d'Estiu no sols aprenem noves tècniques útils i actives per a incorporar-les al nostre treball personal, sinó que intentem fonamentalment una renovació pedagògica profunda, entesa com a canvi global de l'escola i de l'educador. Renovar-nos, voler que l'escola deixe d'ésser tant la fàbrica d'alumnes preparats i capacitats com la mà d'obra que en determinat moment necessita el sistema, com el lloc on el capatàs mestre siga l'encarregat de preparar-lo per a aquest destí social.

El nostre plantejament d'Escola d'Estiu i de renovació pedagògica passa també per la incorporació dels educadors al medi, entenent aquest en tots els seus aspectes històrics, culturals i naturals; l'escola deu arrelar-se en aquest medi i participar en la seua transformació, al mateix temps que aquesta ofereix grans possibilitats i recursos per al treball escolar. El treball, elaborant un «curriculum» íntimament lligat al medi i no als desvinculats programes oficials ni als llibres de text, és un mitjà adequat per a trencar la frustració que pateixen tant alumnes com mestres davant el fet educatiu.

Per tot això, l'Escola d'Estiu té com a tema general el tema d'escola i medi; un primer pas per al debat que haurà de continuar als grups de renovació pedagògica comarcals.

El curs que ha passat des de la darrera escola ha estat ple d'experiències i reflexions teòriques al voltant d'allò relacionat amb la renovació pedagògica i les escoles d'estiu. A partir del primer congrés de MRPs a Barcelona, en la primera setmana de desembre de 1983, s'ha obert en els grups més nous, i en d'altres més consolidats, tota una dinàmica que ha obligat a replantejar-nos o a resituar el debat en torn de la identitat i clarificació d'objectius d'aquests moviments d'ensenyants, de base i autònoms, que sota l'objectiu comú de defensa i aprofundir en el contingut de l'escola pública renovada i arrelada a cada realitat socio-cultural i històrica s'han anat extenent al llarg de l'Estat. En aquest congrés i en els encontres de coordinació haguts periòdicament, els grups hem reafirmat la nostra independència i hem fet esforços per a recuperar el discurs utòpic en torn de l'escola.

També l'Administració educativa central, per boca del seu màxim responsable, va expressar amb claredat el reconeixement de la tasca dels MRPs, tant en el necessari respecte a la seua autonomia com en el suport econòmic i de infraestructura des de les administracions local, autonòmica i central. La pràctica concreta d'aquestes mesos transcurrids ens indica que aquestes paraules s'han acomplert d'una manera desigual, segons les circumstàncies polítiques específiques en els diferents llocs-administracions del nivell de sensibilitat dels màxims responsables, així com de la vitalitat i enfortiment dels grups de renovació pedagògica en cada àmbit territorial.

Al País Valencià tenim molt per fer, des de la Generalitat, des dels governs locals, des dels propis MRPs. I tot això tenint en compte que no és possible una transformació en l'educació si els responsables polítics no es recolzen en els

grups d'ensenyants i en les organitzacions sindicals i socials, que han demostrat a través de molts anys de lluita i treball estar disposades a fer realitat el projecte d'Escola Pública Valenciana. Per tal d'afavorir aquesta col·laboració mútua, cal deixar de costat els favoritismes, desconfiances, protagonismes i tot tipus d'enfocs discriminatoris.

D'altra banda, els moviments de renovació pedagògica tenim encara molts passos que donar. Si el primer d'ells fou consolidar com a projecte aglutinador i continuador dels organitzadors de les escoles d'estiu l'associació MRP Escola d'Estiu del PV-comarques de València, hem de donar encara el pas de trencar el propi aïllament; enfocar el nostre treball d'una manera més global i contínua, partint del específic de cada grup de treball membre del MRP, així com oberts a tots aquells grups nous que es creen dins i fora del marc de l'Escola d'Estiu. Sols si som capaços d'ajuntar els esforços, d'arribar a formes de relació més estables i coordinades sense perdre l'autonomia de cada grup, i això creguem que és possible a partir del model adoptat pel MRP Escola d'Estiu del PV de les comarques de València, traurem una major rendibilitat al nostre treball i motivarem a molts ensenyants a incorporar-se a aquesta tasca. Amb aquests plantejaments podrem també enfortir la nostra posició com a MRP, de cara a fer més possible un reconeixement real des de l'Administració.

Com veieu, són molts els temes que anem a plantejar-nos en aquesta IX Escola d'Estiu. Des del esperit unitari i obert que ha estat la norma en totes les escoles, tenim l'obligació d'enfrontar-los, però no sols hem de participar en la discussió uns pocs, sinó tots els que amb la vostra presència activa feu l'Escola d'Estiu. Voldríem que aquesta actitud participativa començara ja en cadascú i es reflexara en totes les activitats de l'escola, molt especialment en els seminaris i en l'assemblea general.

No podem menysprear tantes hores de treball i incerteses. El repte el tenim aquí i deu ésser un al·licient per a tots els que volem contribuir a una nova escola, renovada i al servei del poble valencià.

M. R. P. Escola d'Estiu
del País Valencià-
Comarques de València

CASTELLÓ

Del 2 al 14 de juliol de 1984
CP Errando Vilar. INB Almassora

Didàctiques.

Seminaris.

Tallers.

Cursets monogràfics.

Informació i matrícula: De l'11 al 28 de juny.

Lloc: Col·legi de Llicenciats. Major, 87 (22 56 45).

Preu: 2.000 pessetes.

Castelló de la Plana.

Seminaris

«Educació per la pau».

«Clarificació i problemàtica de la renovació pedagògica».

Tema general

«Educació ambiental: escola i medi».

Cursets

MONOGRÀFICS

- No violència i educació per a la pau (Col·lectiu La Puça).
- El vídeo com instrument en la tasca educativa (José Beas).
- Introducció a les tècniques del vídeo (J. M. Pérez).
- Història del cinema a través dels gèneres (R. Amiguet).
- Iniciació al cinema (M. Arrufat).
- Agricultura biològica (Mariano Bueno).
- Cuina (Aurèlia Marzá).
- Llenguatge administratiu (Avel·lí Flors).
- Introducció a l'antropologia cultural (Gemma Centelles).
- Estimulació precoç del xiquet (M. Monferrer).
- Trastorns del llenguatge infantil (M. Monferrer).
- L'ensenyament autodirectiu (M. Peiró).
- Preescolar (C. Mira).
- Diagnòstic i tècniques de tractament dels trastorns greus de la conducta, llenguatge i personalitat infantil (H. Sales).
- Trastorns del llenguatge oral i escrit en preescolar i cicle inicial (Pilar Ferrer).
- Educació sexual (J. J. Borrás).
- Aplicació de la informàtica a l'ensenyament (C. Sánchez).
- Iniciació a les tècniques astronòmiques (J. A. López Ortiz).
- Les ciències socials al cicle inicial i mitjà: continguts i didàctics (Francesc López).
- Com treballar el llenguatge, la plàstica i les experiències a partir d'un conter (Rosalia Caminañ).
- Cicle inicial: experiència i globalització (M. Segarra).
- Organització de parvulari (Eulàlia Verdel).
- Dances populars (Eulàlia Verdel).
- Festes populars al parvulari (Eulàlia Verdel).
- La comunicació a l'escola infantil (Joana Caparrós, Imma Gimeno).
- Del llatí al català (Avel·lí Flors).
- Documentació oficial de l'escola en català (A. Flors).
- Didàctica del valencià (M.ª Dolores Mas).
- Introducció a la informàtica (F. Martínez, del COM).
- Cartografia (J. L. Constante).
- Història universal (Trullen).
- La formació professional; anàlisi de la situació actual i perspectives de futur (V. Tirado).
- Els parlars de Castelló (Ll. Gimeno).

DIDÀCTICS

- Mètode global per a l'aprenentatge de la lecto-escritura (J. Cebrián).
- Música activa (M. P. Orrios).
- Matemàtica operatòria al cicle inicial (Seminari «El dimecres»).
- Jocs matemàtics per a grans i xiquets (P. Martín).
- Ensenyament de les matemàtiques en E. Especial (P. Martín).
- Ciència experimental i creativa a l'EGB (equip-taller de ciència creativa).
- Treballs pràctics de Fiq. com a xicotetes investigacions (J. Payá).
- Noves orientacions en els cursos de preescolar.

TALLERS

- Ball. Avel·lí Gómez.
- Entrenament de l'actor. Elemental. Xarxa.
- Entrenament de l'actor. Mitjà. Xarxa.
- Taller d'expressió a preescolar i cicle inicial. Felip Prades.
- Loga. Introducció. Centre de loga.
- Titelles a l'escola. Bagatela.
- Construcció de màscares. Bagatela.
- El cant coral a l'escola. Ferran Badal.
- Taller de dansa contemporànea. G. Foschi.
- Encuadernació. Iniciació. S. Martí.
- Encuadernació. Mitjà. S. Martí.
- Expressió corporal. D. Mota.
- Iniciació a la pintura a l'oli. Amat Belles.
- Torn II. P. Barrachina.
- Esmals I. P. Barrachina.
- El còmic. X. Rambla.
- Artesania de l'espart. Carme Lahoz.
- Geo-plast, obrador de pintura plana. X. Sorolla.
- Plàstica o educació per la pintura de la imatge. Elvira Gual.
- Conferències, projeccions, festes...

ALTO PALANCIA

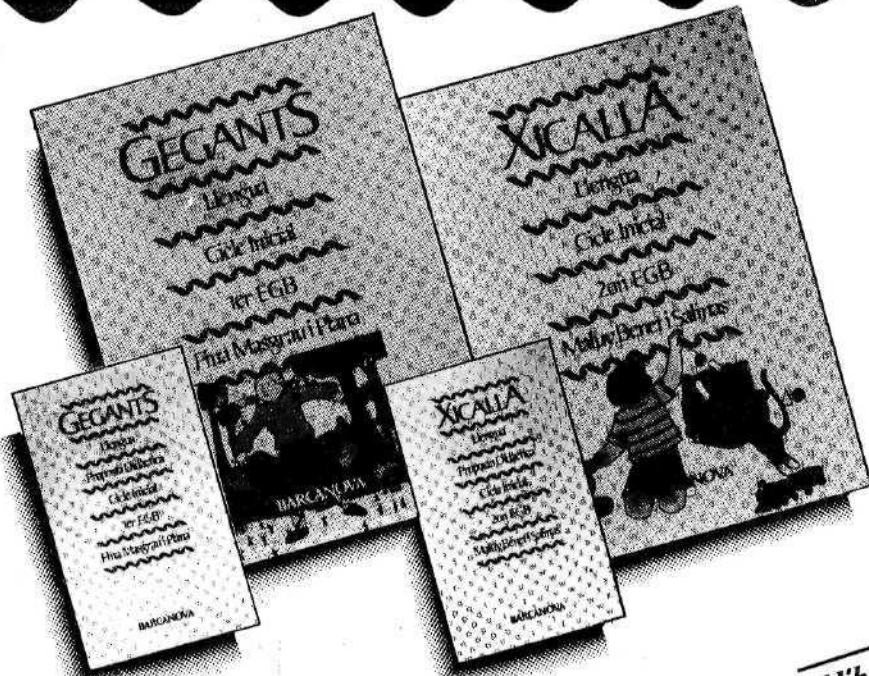
SEGORBE. Del 2 al 7 de julio

CURSOS MONOGRAFICOS (mañana, de 10 a 11.30)

1. **Introducción a la antropología.** Gemma Centelles Royo.
2. **El niño investiga en EGB: Taller de Ciencia Creativa.** Mista-ta. Valencia.
3. **Las ciencias sociales y su metodología.** Carlos Fradejas.
4. **La educación sexual.** Luis Mitjans Lafont.
5. **El medio ambiente natural del Alto Palancia.** Juan Bta. Ors Martínez.
6. **Técnicas Freinet en la escuela.** Tomás Medina Membrilla y MCEP.
7. **Introducción al lenguaje Básic.** Manuel Sanchis López.
8. **Pedagogía de la voz.** Miguel Bou Piñón.
9. **Métodos de aprendizaje de la lecto-escritura.** Amparo Berzosa y Amadeo Edo.

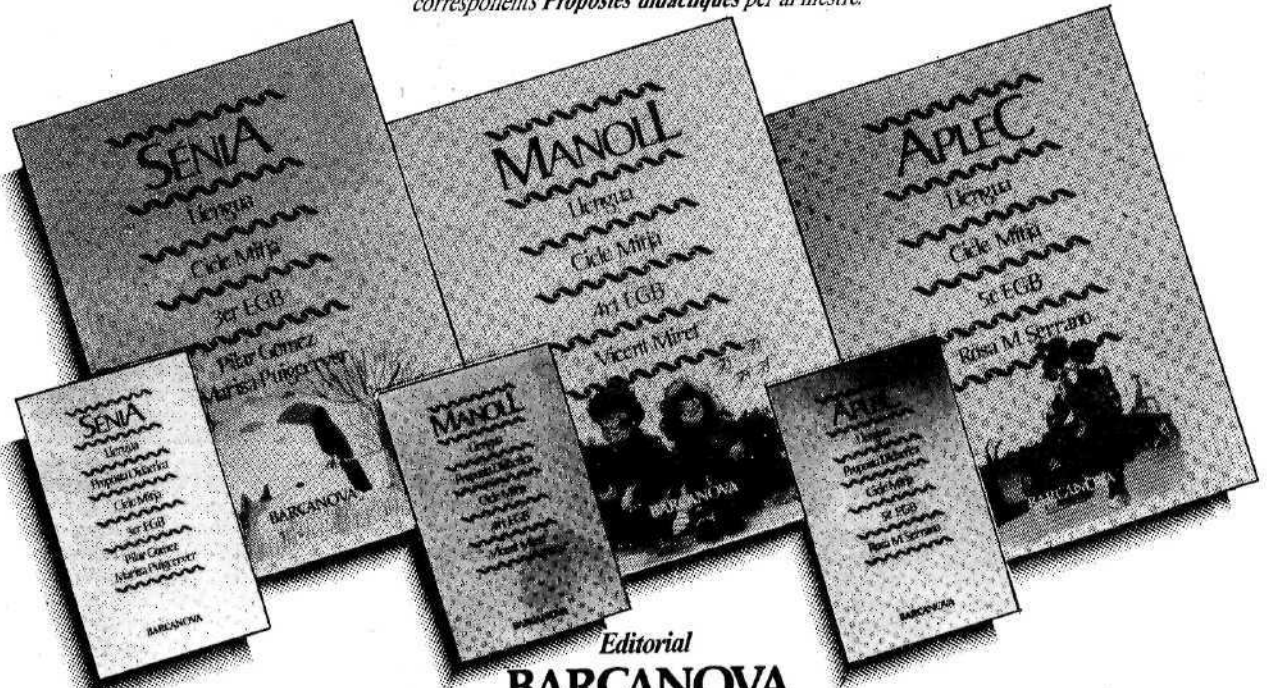
La Llengua dels valencians al Cicle Inicial i Cicle Mitjà

Amb llibres atractius, dinàmics, renovadors i rigorosament pedagògics.

Els llibres Gegants, Xicalla, Sénia, Manoll i Aplec introdueixen de manera senzilla i entenedora l'alumne en l'estudi del valencià, amb una base rigorosament científica. Els llibres de l'alumne són complementats amb les corresponents Propostes didàctiques per al mestre.

**Llibres aprovats per la
Generalitat Valenciana**

Editorial
BARCANOVA

La Renovació Pedagògica en marxa.

Distribució exclusiva

anaya

El Batllor, 16

Tels. (96) 360 46 22 i 360 32 59

València-10

Navas, 34

Tels. (965) 21 56 84 i 20 79 20

Alicant-1

RENOVACIÓ PEDAGÒGICA

TALLERES (tarde, de 4 a 6)

1. Encuadernación. Miguel Bou Piñón.
2. Práctica en el taller de escritura. José Manuel López Blay.
3. Iniciación a la fotografía. Tomás Bueno Díaz.
4. Alfarería popular segorbina. José Escrig y Vicente Gil.
5. Macramé. M.ª Dolores Monterde Gil.
6. Expresión y juego dramático. Miguel Angel Prades Celma.
7. Introducción al folklore coreográfico del Alto Palancia. Manuel Gil Desco y Manuel Benedito Fornás.
8. Esparto. Marcelino Ginés Villanueva.
9. La creatividad en el niño a través de la plástica. Jaime Tenas González.
10. Mimbres. Miembros de la Granja Escuela Mas de Noguera (Caudiel).

Tema general: RENOVACION PEDAGOGICA (mañanas, de 12.30 a 2)

Conferenciantes:

- Baltasar Vives (director general de EGB de la Conselleria).
- Marcelo Díaz (inspector de zona).
- Gonzalo Anaya (catedrática de la E. U. de Formación del Profesorado, Valencia).
- Miembros de la Granja Escuela de Mas de Noguera (Caudiel).
- Miembros del MCEP.

Calendario: Del 2 al 7 de julio de 1984.

Lugar: Instituto de Formación Profesional. Segorbe.

Matrícula: 1.800 pesetas (hay posibilidad de media matrícula: 900 pesetas).

Forma de matrícula: Personalmente en el IFP de Segorbe a partir del 11 de junio, hasta el 30.

Por correo, en la misma dirección: Instituto de Formación Profesional. Avenida Constitución, s/n. SEGORBE.

VALÈNCIA

Seminaris

1. Normalització lingüística.
2. Renovació pedagògica i formació del professorat.
3. Escoles infantils.
4. Escola i medi (tema general).

Extracursets

- Raconets (migdia).
- Exposicions.
- Xerrades (vesprada).
- Teatre (al Saler i València).
- Música i festa (al Saler i València).
- ... i moltes altres coses.

IX Escola d'Estiu PV. El Saler (L'Horta)

Del 2 al 3 de juliol de 1984

CP Lluís Santàngel (El Saler)

Informació i matrícula:

Col·legi Doctors i Llicenciats

Tirso de Molina, 3

Telèfon (96) 349 39 10

Cursets

MONOGRÀFICS

- 1.01. Pedagogia social: alternatives a la marginació social del menor.
- 1.02. Teoria de l'aprenentatge.
- 1.03. Els mitjans de comunicació i el procés.
- 1.04. Organització, gestió i participació als centres públics d'EGB.
- 1.05. Iniciació al grup d'encontre i dinàmica personal.
- 1.06. Escola i esplai.
- 1.07. Educació, cultura y ciencia en la escuela.
- 1.08. Curso de simbología fundamental.
- 1.09. Aprender el sexe, el sexe a prendre.
- 1.10. Com desenvolupar un programa d'acció educativa interdisciplinaria a partir de l'entorn ecosistèmic?
- 1.11. El medio ambiente y la escuela.
- 1.12. La realidad del niño de cuatro años y la escuela, aportaciones del psicoanálisis.
- 1.13. Diseño de estrategias de trabajo en el área tecnológica (reforma de las enseñanzas medias-formación profesional).
- 1.14. Introducción al psicoanálisis para educadores.
- 1.15. La ciència a l'escola, entre la ignorància, l'admiració i l'odi.
- 1.16. Integració escolar-laboral i social de la persona discapacitada.
- 1.17. El yoga en la educación.
- 1.18. Danses per a xiquets.
- 1.19. Tallers de ciències en preescolar, cicle inicial i mitjà.
- 1.20. Tallers de ciències a la segona etapa d'EGB.
- 1.21. Interpretación prehistórica de los juegos y juguetes antiguos en el País Valenciano.
- 1.22. La imagen: tecnología y análisis. Importancia en el proceso educativo.
- 1.23. Bases de la medicina naturista.
- 1.24. Una altra metodologia: Descubrim la ciutat de València.
- 1.25. Introducció a la medicina naturista.

DIDÀCTICS

- 3.01. Ensenyament en català al parvulari.
- 3.02. Didàctica del català com a segona llengua.
- 3.03. Didàctica del català com a segona llengua del cicle inicial i mitjà.
- 3.04. Introducció al vídeo en l'educació.
- 3.05. Iniciació a la creativitat (fàbules i contes de la mitologia greco-romana).
- 3.06. La creació poètica a l'escola.
- 3.07. El taller de ciències naturals: una possibilitat per a la investigació didàctica i metodològica.
- 3.08. Nous plantejaments en la didàctica de la història a la segona etapa de l'EGB.
- 3.09. Estimulació precoç del xiquet.
- 3.10. La biblioteca escolar.
- 3.11. L'escola de camp: una experiència d'adaptació al medi i recerca d'alternatives en l'EGB.
- 3.12. Interpretació prehistòrica dels jocs i joguets antics del País Valencià.

RENOVACIÓ PEDAGÒGICA

- 3.13. Didàctica de segones llengües (el francès).
- 3.14. La investigació educativa en l'ensenyament de les ciències: Per a què?
- 3.15. Didàctica del català per a castellanoparlants. Pàrvuls i cicle inicial.
- 3.16. L'educació vial a l'escola.
- 3.17. Iniciació a l'educació física a l'escola.
- 3.18. Els continguts d'aprenentatge en EGB mitjançant el joc corporal.
- 3.19. Curs dinàmic-pràctic de relaxació i expansió vital: tècniques de ioga, meditació i massatges.
- 3.20. Sobre la sexualitat femenina en psicoanàlisi.
- 3.21. Enfortiment de la veu per a mestres.
- 3.22. El teatre de titelles en l'escola.
- 3.23. Dansa-jazz.
- 3.24. Introducció a la metodologia i tècniques Freinet.
- 3.25. Curs de llengua catalana.
- 3.26. Curs d'ortofonia.
- 3.27. Danses per a adults.

TALLERS

- 4.01. La expresión corporal. Iniciación a la danza.
- 4.02. Iniciació al MIM.
- 4.03. Expressió corporal per a mestres.
- 4.04. L'esport a l'escola: Organització, planificació, estructuració (basquetbol, handbol, voleibol i atletisme).
- 4.05. Taller de la posada en escena.
- 4.06. Pedagogia experimental.
- 4.07. El Curset d'Iniciació a l'Esgrima.
- 4.08. La vivència bioenergètica del cos.
- 4.09. La dansà i la jota.
- 4.10. ¿Juguem a...? El joc teatral com activitat lúdico-educativa.
- 4.11. El taller de teatre a l'escola.
- 4.12. Curs de massatge-relaxació.
- 4.13. Taller massatge sensitiu «gestàltic».
- 4.14. Massatge i autoperfecció.
- 4.15. Balls de saló.
- 4.16. Jocs. El joc al procés educatiu. Jocs variats.
- 4.17. Contar, cantar, ballar, dansar, viatjar, somiar, disfrutar...
- 4.18. Aprenentatge i joc.
- 4.19. Introducció a la dolçaina.
- 4.20. Tu també pots aprendre música ara!
- 4.21. Pilota valenciana.
- 4.22. Menjar i beure.
- 4.23. El xiquet del parvulari investiga el món vegetal.
- 4.24. Activitats en la devesa de l'Albufera.
- 4.25. L'energia nuclear: El cas de Cofrentes.
- 4.26. La imatge a l'escola.
- 4.27. Iniciació a la fotografia en blanc i negre.
- 4.28. Iniciació a la fotografia.
- 4.29. El taller fotogràfic a l'escola.
- 4.30. Curset «Enosa» amb instruments òptics i aparells de projecció.
- 4.31. Introducció al vídeo en l'educació.
- 4.32. Papiroflèxia (el joc-ciència del paper doblegat).
- 4.33. Ceràmica.
- 4.34. Curset de màscares.
- 4.35. Introducció al gravat: gravat tipogràfic, xilogràfic...
- 4.36. L'art monumental a l'escola: construcció de monuments partint de materials de desfet i altres.
- 4.37. Iniciació al tapís.
- 4.38. Taller d'art «efímer» i altres coses.

ELX

Seminaris

- EDUCACION PARA LA PAZ. Ponente y coordinador: José Manuel Toledo. Prevista la participación de grupos pacifistas.

- CLARIFICACION Y PROBLEMATICA DE LA RENOVACION PEDAGOGICA. Prevista la participación de Gonzalo Anaya, Fiorenzo Alfieri y Grupos de Renovación Pedagógica.

TEMA GENERAL

- EDUCACIÓ AMBIENTAL: ESCOLA I MEDI. Es desenvoluparà en un Seminari amb unes sessions comunes i altres d'investigació pràctica

en Grups de Treball sobre els microambients:

- Aigua i desertització.
- Ecosistema urbà.
- Energies.

Actuaran com a coordinadors diversos grups ecologistes i de Didàctica de la Natura.

Cursets

MONOGRÀFICS

1. Dificultades del aprendizaje como signo de perturbación en el niño. Rosie Smith.
2. Dificultades del aprendizaje como signo de perturbación en el niño (perfeccionamiento). Rosie Smith.
3. Federico García Lorca: Hacia un comentario. Ramón Asquerino Fernández.
4. Impostación de la voz. Candelaria Fernández.
5. La poesía de Pablo Neruda: Metodología y crítica. José Carlos Rovira Soler.
6. Sobre narrativa, literatura y poesía. Josep Piera.
7. Història àrab del País Valencià. Mikel Epalza.
8. El temps de les festes. Josep L. Bernabeu.
9. Funcionament del Departament de Valencià en una escola que escolaritza en valencià. Isabel Dolç i Colomer.
10. Horaris flexibles al cicle superior d'EGB. Honorat Resurrección i Ros.
11. Escoles d'adults: Realitat i futur. Gracia Jiménez i Tirado.
12. Programació bàsica i fonaments de l'ordinador. Seminari IB Carrús-UNED.
13. Informàtica bàsica. Programació Bàsica. Seminari IB Carrús-UNED.
14. Modelo de análisis geográfico espacial: L'Alacantí. Ramiro Muñoz Haedo.
15. Cómo ayudar a conocer a un niño: Criterios psicológicos. Maite San Miguel.
16. Adolescencia e intimidad: ¿una asignatura?. Maite San Miguel.
17. El estadio del espejo. Oscar Estrada.
18. Sociolingüística i educació. Francesc Gimeno Menéndez.
19. Panoràmica general de la literatura medieval catalana. Joaquín González.
20. El niño y su lenguaje. Prevención de las dificultades. Marisa Rodes Bravo.
21. La gramàtica generativa. Sebastià Bech.
22. Llengua standard i variants dialectals en l'escola. Jordi Colomina.
23. Las escuelas infantiles como institución pedagógica. Equipo EEII d'Elx.
24. El diálogo corporal entre el educador y el niño. Aurora Payá Mas.
25. El lenguaje: una experiencia natural vivida a través del cuerpo. Aurora Payá Mas y María Perales Candela.
26. El niño de 18 a 36 meses. Javier Díaz Pascual.
27. Metodología de trabajo en la escuela infantil: rincones de juego. M. Garzón.
28. Sociología de la educación. Ernest García.
29. Algunos momentos difíciles en la escuela infantil. Fernando Egea.
30. Rol del docente. Ana Martínez Rodríguez.
31. ¿Qué entendemos por aprender? Ana Martínez Rodríguez.
32. El niño receptor y creador de literatura. José Sempere Velasco.

RENOVACIO PEDAGOGICA

33. **Legislació i organització dels centres de batxillerat.** Els seminaris didàctics. L'acció tutorial. Pere López Llorens.
34. **Agricultura biològica y natural.** Lorenzo Marco Baró.
35. **El rol del maestro.** Ana Martínez Rodríguez.

DIDÀCTICS

1. **La creatividad a l'escola.** Marifé Arroyo.
2. **Didáctica del valencià per a no valencianoparlants.** Joan Ponsoda.
3. **Utilització de la impremta a l'escola.** Josep Antoni Ruiz i Díaz.
4. **Geometria plana.** Joan Josep Climent Coloma.
5. **Los talleres optativos en el ciclo medio y superior.** Elida Luperia y Reme Zaragoza (Colectivo Aire Libre).
6. **Ensenyament de les matemàtiques entre els 12 i els 16 anys.** Grup Zero.
7. **Les ciències naturals al cycle superior: Eixides al camp.** Josep Sogorb.
8. **Iniciación a la pintura y sus relaciones con el niño.** Felisa Esteban Tudela.
9. **Los orígenes de la expresión.** Rafael Cámara del Portillo.
10. **La expresión plástica en el contexto de los talleres de expresión.** Rafael Cámara del Portillo.
11. **L'ensenyament del valencià en EGB. Orientacions metodològiques.** F. Romà Font.
12. **Una programació per a l'estudi comarcal.** Pascual Ruso.
13. **Ideas per a una classe de música valenciana.** Enric Pellín i Domenge Boronat.
14. **Técnicas Freinet.** Gloria Armengol y Josep Sogorb.
15. **Flora i vegetació de les nostres comarques.** Daniel Climent.
16. **Didáctica de las ciencias sociales.** Pilar Maestro.
17. **Una experiència d'estudi de la localitat i l'entorn.** Departament de socials CP Pedreguer.
18. **Aprentatge en valencià.** Angel Crespo.
19. **Llengua i literatura al ciclo superior.** Juli Palou.
20. **Iniciación al yoga.** Miracle Campillo y Vicente Diáñez.
21. **Metodología y didáctica del francés en la EGB.** Juan Cantos Alfaro.
22. **Introducción de la imagen en la escuela. El cine como centro de interés escolar.** Miguel Angel Guillén Agraz (CEISE).
23. **Didáctica del inglés.** Jonathan Whitehead.
24. **L'educació física a la primera etapa d'EGB.** Assumpta Antúñez Roca.
25. **L'educació física i esports a l'EGB.** Assumpta Antúñez Roca.
26. **Experiència de recull de literatura de transmissió oral.** Miquel Martínez.
27. **La dramatización como creación e investigación.** ATE. Elx.

TALLERS

1. **El taller de tapices.** Carmen de la Rosa.
2. **Cerámica en la segunda etapa.** María Ponsoda.
3. **Iniciación al torno.** Emili Boix.
4. **Cerámica RAKU, modelada y esmaltado.** Matilde Carbonell Pau.
5. **Taller de pintura y dibujo.** Antonia Baeza i Antonia Soler.
6. **Iniciación a la práctica fotográfica.** José Luis Uclés.
7. **Artesanía del esparto y palma.** Joan Pomares.
8. **Iniciación al macramé.** Amparo Zaragoza.
9. **Curso práctico de jardinería y herboristería.** S. Bordonado.
10. **Expresión corporal: iniciación.** Helena Ferrari.
11. **Expresión corporal: perfeccionamiento.** Helena Ferrari.
12. **Iniciación a la técnica del cine.** Iván Aranda.
13. **Técnica de expresión corporal en la EGB.** Antonio Rivera.
14. **Teatro y voz colectiva.** Nino d'Introna (Teatro dell'Angolo).
15. **Aproximació al folklore: escenografia i indumentària.** Conxa Chusti i Manolo Gil (ALDARULL).
16. **Iniciació al telar d'alt lliç.** Júlia Bertomeu i Mauri.
17. **Taller de «Fogueres»: contenido y elaboración.** José Luis Navarro.
18. **Dramática creativa.** Rafael Ruiz (iniciación).
19. **Dramática creativa.** Rafael Ruiz (perfeccionamiento).
20. **Trenat de l'espart i rissat de la palma.** Joan Pomares.

Extra-cursets

RACONETS (diàriament, de 12.30 a 1.30)

- **Dansa.** A càrrec del grup Aldarull.
- **Contes populars.** Grup de Literatura d'Elx.
- **Jocs populars.** Grup de Literatura d'Elx.
- **Petanca (1.ª setmana).** Club Petanca.
- **Petanca (2.ª setmana).** Club Petanca.
- **Cuina popular.** Gent del poble.
- **Intercanvi d'experiències.**

EXPOSICIONS

- **Cerámica artística:**
 - Beatriz
 - Mari Paz
 - Rita
 - Matilde
- **Articles interessants i revistes referides al medi ambient.**
- **Plantes de les comarques del Sud del País Valencià.** Daniel Climent.
- **Elx antic: Exposició fotogràfica.**
- **Les fogueres: fotografies i maquetes.**

XERRADES

- **Política educativa.** Josep Bevià i Eulàlia Vintró.
- **«El sainer al Sud del País Valencià».** Miquel Martínez.
- **«La literatura infantil hoy».** Federico Martín.
- **«Xerrada sobre els drets humans».** José M.ª Mohedano.
- **«Escola de pares».** Mirta Cucó.
- **«Ecología i medi ambient a la comarca del Baix Segura».** Col·lectiu Vega Baja.
- **Xerrada feminista.** Cristina Almeida.

FESTES

- **Excepcional «FESTA INFANTIL»** amb el grup animador Cetrill.
- **Ballet de xiquets i xiquetes del CP El Palmeral.** Dirigit per M. A. Sáinz.
- **GRAN FESTA EN LA PLATJA.**
- **FANTÀSTICA CERCAVILA AMB FOCS ARTIFICIALS PER A GRANS I MENUTS.**
- **GRAN FESTA DE CLOENDA.**

PEL·LÍCULES I RECITALS

- **RECITALS DE MARINA ROSELLA LA ROTONDA.**
- **TEATRE: GRUP POLSEGUERA.** Poemes i l'obra d'Arrabal PÍCNIC.
- **Cine: EXCALIBUR** (versió catalana).
- **Cine: LA CIUTAT CREMADA** (versió catalana).
- **Cine: LEVANTE FELIZ: PAÍS PERPLEIX.**

... I MOLTES ALTRES COSES.

Matrícula

De l'11 al 28 de juny, de 5 a 8 vesprada, en el CP El Palmeral. Carrer Hort del Formigó, s/n. ELX.

Informació

CP FESTA D'ELX. Telèfon 46 38 09.
CP EL PALMERAL. Telèfon 45 10 67.

LA GRANOTA CONTISTA
(recuperació de contes populars)

BARRETS BARATA RIALLES
carne miquel
manuel granell

LA GRANOTA ESCRIPTORA
(contes de nova creació)

EL POBLE SENSE COLOR
antoni mas

LA PLUJA BOJA
joan vila i vila
lourdes bellver

SOPA DE LLETRES
fina masgrau
anna clariana

• • •

Distribucions: València i Castelló: K'osk'o
Alacant: La Tierra

• • •

Llibres autoritzats per la Conselleria de Cultura, Educació
i Ciència de la Generalitat Valenciana

• • •

CONSORCI D'EDITORS
VALENCIANS S.A.

Literato Azorín, 15-3^a.
tel. 3344663 - 3330502
València-6

PREU 500 Pts.
exemplar

